

บทที่ ๑

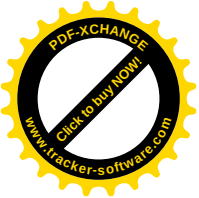
บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

“สงกรานต์” ถ้าจะแปลความหมายโดยศัพท์แล้ว ก็ได้ใจความว่า “การย้ายที่” หรือ “การเคลื่อนที่”^๑ คือ เป็นวันที่พระอาทิตย์ได้โคจรร้ายจากที่เดิมย่างเข้าสู่ราศีเมษ ซึ่งเป็นวันที่ชาวไทยเรากลือกันมาแต่โบราณว่าเป็นวันขึ้นปีใหม่ ซึ่งมีอยู่ ๓ วันด้วยกัน คือ ๑. วันที่พระอาทิตย์โคจรขึ้นสู่ราศีเมษ ๒. วันเนา ๓. วันเถลิงศก ใน ๓ วันนี้ มักจะอยู่ในระหว่างวันที่ ๑๓-๑๔-๑๕ ของเดือนเมษายนของแทบทุก ๆ ปี วันที่ ๑๓ เป็นวันมหาสงกรานต์ เรื่องราวของสงกรานต์นี้ได้มีปรากฏเป็นศิลาจารึกอยู่ที่วัดพระเชตุพนฯ (วัดโพธิ์ท่าเตียน) ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ กรุงรัตนโกสินทร์ กำหนดให้วันที่ ๑๓ เมษายนของทุกปีเป็นวันสงกรานต์เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๓๒ โดยทั่วไปแล้วถือให้เป็นงานเฉลิมฉลองเป็นงานที่บ่งบอกถึงเทศกาลแห่งความสุข เทศกาลแห่งความสนุกสนานสามัคคี สังเกตที่ใบหน้าจะเต็มไปด้วยคราบรอยยิ้มจนเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางทั่วประเทศว่า “ปีใหม่ไทย” ในวันปีใหม่ของไทยนั้นตั้งแต่อดีตได้สอดแทรกขนบธรรมเนียมวิถีชีวิตเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของประเพณีด้วย การเฉลิมฉลองปีใหม่หรือสงกรานต์นั้นบรรพบุรุษของเราได้สอดแทรกหลักธรรมในพระพุทธศาสนาของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไว้อย่างลงตัว ทำให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียวในหมู่คณะแห่งสังคมนั้น มีความสงบเรียบร้อยเป็นที่เจริญตาแก่ผู้พบเห็นในงานประเพณีมีงานปิดทองไหว้พระ สรงน้ำพระพุทธรูปและพระภิกษุ สามเณร การทำบุญอุทิศให้กับบรรพบุรุษ ตลอดจนพิธีรดน้ำดำหัวเพื่อขอพรจากผู้ใหญ่ และยังมีการเล่นต่าง ๆ เช่นการเล่นส่บ้า ลูกช่วง มอญซ่อนผ้า ประเพณีแข่งเรือ ซึ่งประเพณีเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ดำรงมาหากเกิดขึ้นอยู่ในที่ใด ๆ แล้วความสงบสุขและความสงบเรียบร้อยก็จะปรากฏชัดกับสังคมนั้น ๆ และในประเพณีสงกรานต์นี้จะมีอีกพิธีหนึ่งที่มีความผสมผสานสอดคล้องเชื่อมโยงกัน ประเพณีนี้เรียกประเพณี “ตรุษ”

“ตรุษ” เดิมทีเป็นประเพณีที่เก่าแก่ของชาวอินเดียฝ่ายใต้ กล่าวคือ เมื่อพวกทมิฬได้เข้ามาครอบครองและมีอำนาจอยู่ในลังกาแล้ว พวกทมิฬก็ได้นำเอาพิธี “ตรุษ” ซึ่งเป็นลัทธิศาสนาเข้า

^๑รศ. สมปราชญ์ อัมมะพันธ์, ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๖), หน้า ๒๔.

ไปเผยแพร่ จึงกลายเป็นประเพณีของชาวลังกา ด้วยเหตุนี้พิธี “ตรุษ” จึงมีปรากฏขึ้นในลังกาทวีป ตั้งแต่ในครั้งนั้นเป็นต้นมา ต่อมาชาวลังกาที่นับถือพระพุทธศาสนาได้มีอำนาจขึ้นในลังกาทวีปแล้ว จึงได้คิดดัดแปลงพิธี “ตรุษ” มาเป็นพิธีทำบุญในพระพุทธศาสนา ได้พากันจัดเครื่องสักการบูชา พระรัตนตรัย ได้นิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์ถึง ๓ วัน คือ ในวันแรม ๑๔ ค่ำ วันแรม ๑๕ ค่ำ ของเดือน ๔ และในวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๕ เพื่อให้เป็นสิริมงคลแก่บ้านเมืองที่พวกตนได้อาศัยอยู่^๒ พิธี “ตรุษ” เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “พิธีสัมพัจฉรฉินท์”

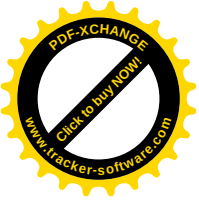
พิธีสัมพัจฉรฉินท์ คือพิธีตัดปีหรือพิธีส่งท้ายปีเก่า ซึ่งจะสืบต่อเนื่องกับพิธีรับปีใหม่หรือพิธีสงกรานต์ พิธีสัมพัจฉรฉินท์ เป็นวิธีการบูชาทำบุญขึ้นปีใหม่ของชาวลังกา ชาวเมืองนครศรีธรรมราชรับมาจากลังกา และชาวกรุงศรีอยุธยาได้รับทอดมาอีกต่อหนึ่ง พิธีนี้มีการสักการบูชาพระรัตนตรัยเป็นนักขัตฤกษ์ใหญ่มีการนิมนต์พระสงฆ์มาสวดสามวัน วันที่สามมีการประกาศเทวดา แม่ส่วนบุญให้แก่ เทพยดา ยักษ์ นาค กุมภัณฑ์ บรรดาอมนุษย์ทั้งปวงตลอดถึงสัตว์เดรัจฉาน เพื่อขอพรให้บ้านเมืองอยู่เย็นเป็นสุข และเป็นสิริมงคลแก่พระนคร^๓ เมื่อวันพระมหาเถระเจ้าจำเริญอาณาภูมิตุลาในราตรีหมุ่มทหารยิงปืนใหญ่รอบพระนคร ฝ่ายพราหมณาจารย์ประชุมกันผูกพรตกระทำการพระราชพิธีในเทวสถานหลวง ครั้นเสร็จจึงอาราธนาพระมหาเถระเจ้าทั้งหลายขึ้นสถิตยานราชรถแลประเทียบเรียบเรียงกระบวนแห่เป็น ๕ กระบวน ประพรมน้ำพระพุทธมนต์ แลโรยทรายรอบพระราชนิเวศนั้นนั้นกระบวนหนึ่งรอบพระนครตามท้องสถลมารคนั้น ๔ กระบวน ดูเป็นสง่างามยิ่งนัก^๔

ในปัจจุบันในยุคสมัยที่มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงมีความเจริญทางด้านวัตถุอย่างรวดเร็ว ผู้คนเริ่มมีความเห็นแก่ตัวมากขึ้นมีความเสียสละที่จะทำงานช่วยเหลือสังคมน้อยลง ประชาชนเริ่มห่างหายออกจากวัด ความแนบชิดระหว่างบ้าน-วัด-โรงเรียนเริ่มห่างหายจนเริ่มไม่มีหลักยึดเหนี่ยวจิตใจ จะเห็นได้จากการเฉลิมฉลองสงกรานต์กันอย่างเกินเลยผิดเพี้ยนไปจากโบราณมาก มีการแสดงที่ไม่สุภาพ นุ่งน้อยห่มน้อยแสดงอยู่ในวัด มีการสัมผัสร่างกายโดยไม่สุภาพ การเล่นสาดน้ำกันอย่างรุนแรง การดื่มสุราละसारเสพติด เล่นการพนัน เกิดการทะเลาะวิวาท จากข่าวสถิติการเกิดอุบัติเหตุในช่วงสงกรานต์ปี ๒๕๕๖ มีผู้เสียชีวิตถึง ๒๘๕ คนซึ่งมากกว่าปีที่แล้ว ๓ คน

^๒สุรพันธ์ พ่วงภักดี, **ประเพณีไทยฉบับพระมหाराชาครุฑ**, (กรุงเทพมหานคร : ลูก ส. ธรรมภักดี ถนนข้าวสารฯ, ๒๕๑๑), หน้า ๓๖๖.

^๓สมปราชญ์ อัมมะพันธ์, **ประเพณีและพิธีกรรมในวรรณคดีไทย**, หน้า ๓๐๔.

^๔เสถียรโกเศศ, **นางนพมาศหรือตำหรับท้าวศรีจุฬาลักษณ์**, พิมพ์ครั้งที่ ๑๔, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อัสสัมชัญ, ๒๕๓๐), หน้า ๑๓๔.

ส่วนบาดเจ็บ ๒,๗๘๓ คน รวมอุบัติเหตุทั้งหมดที่เกิดขึ้น ๒,๕๘๑ ครั้ง^๕ ซึ่งสาเหตุหลักยังคงเป็น เรื่องของเมาแล้วขับ การขับรถโดยความประมาทจนเกิดอุบัติเหตุ นอกจากนี้การดื่มสุรายังนำมาซึ่ง ความขาดสติ ทำให้เกิดการทะเลาะกันหากรุกรามรุนแรงก็อาจนำมาซึ่งการก่อให้เกิดอาชญากรรม และเมื่อเห็นผู้หญิงนั่งน้อยอาจแสดงกิริยาท่าทางหลวม ล่วงเกิน หรืออาจนำไปสู่การทำอนาจารได้

จังหวัดนครสวรรค์ เป็นอีกพื้นที่หนึ่งของประเทศไทยที่ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ได้จัด กิจกรรมอนุรักษ์สืบทอดประเพณีสงกรานต์ มาโดยตลอด ประเพณีสงกรานต์ที่โดดเด่นในจังหวัด นครสวรรค์ คือ ต้าบลเขาทอง ส่วนใหญ่จะมีชุมชนเชื้อสายมอญอาศัยอยู่ มีการปิดทองไหว้พระ การละเล่นต่าง ๆ และในงานประเพณีสงกรานต์ยังมี พิธีรดน้ำดำหัวเพื่อขอพรจากผู้ใหญ่ สรงน้ำ พระพุทธรูปและพระภิกษุ สามเณร โดยเฉพาะที่ตำบลเขาทองได้มีขนบธรรมเนียมประเพณีที่เป็น อัตลักษณ์ของชาวเขาทองที่สำคัญ เช่น ประเพณีจับข้อมือสาว

ประเพณีสงกรานต์ของชุมชนในจังหวัดนครสวรรค์นี้ มีอัตลักษณ์ที่เด่นชัดก่อให้เกิดความ สมัยครสมานสามัคคีและความเรียบร้อยดีงาม สะท้อนให้เห็นหลักพุทธธรรมที่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการ เสริมสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนดังกล่าว ผู้วิจัยจึงประสงค์ที่จะทำการศึกษาในเรื่องนี้เพื่อเป็นแนวทาง ในการส่งเสริมอัตลักษณ์ชุมชนของชุมชนอื่น ๆ อีกต่อไป

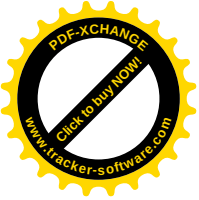
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาการส่งเสริมอัตลักษณ์ประเพณีสงกรานต์ของชุมชนเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาหลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชน

๑.๒.๓ เพื่อวิเคราะห์หลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ประเพณีสงกรานต์ของ ชุมชนเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

^๕สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, “เช่นสงกรานต์ ๒๕๕ ศพ” [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://www.its.in.th/index.php/thenews/๑๑๑๙๒---๒๕๕-๒>, (๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖)

๑.๓ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

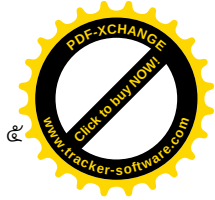
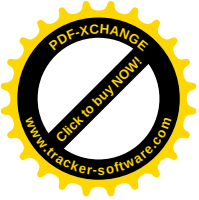
๑.๓.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่อง “หลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ประเพณีสงกรานต์ของชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์” ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาโดยสังเคราะห์จากหลักธรรมในพระไตรปิฎก คือ หลักการวตา ๖ หลักสาราณียธรรม ๖ หลักความกตัญญูกตเวที และหลักความสามัคคี

๑.๓.๒ ขอบเขตด้านประชากรผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล (Key Informant) ผู้ทำการวิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเชิงลึก (In depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๒ ท่าน คือ

๑. พระครูนิภาธรรมวงศ์, เจ้าอาวาสวัดเขาทอง รองเจ้าคณะอำเภอพยุหะคีรี
๒. พระครูนิยมชัยสิทธิ์, รองเจ้าอาวาสวัดเขาทอง
๓. นายสิทธิ์ชัย สุทธิเสถียร, รับราชการหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเขาทอง
๔. นายประเทือง เหมือนเตย, ประธานสภาวัฒนธรรมตำบลเขาทอง
๕. นายสุทิน จันทะ, กรรมการสภาวัฒนธรรมตำบลเขาทอง
๖. นายสมศักดิ์ เล็กสุขศรี, กำนันตำบลเขาทอง
๗. นายทวน หมีทอง, สารวัดกำนันตำบลเขาทอง
๘. นายพุด ทับทิมาศรี, ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ ๕ ตำบลเขาทอง
๙. ดร.พะเยาว์ เหล่าเนตร, รับราชการครู โรงเรียนเขาทองพิทยาคม
๑๐. นายโถม ทับทิมาศรี, ข้าราชการบำนาญ
๑๑. นางสาวเกศศิริรินทร์ มัธยทรัพย์, พนักงานมหาวิทยาลัยมหิดล
๑๒. นางวันเพ็ญ วัดตุม, ปราชญ์ชาวบ้าน

๑.๓.๓ ขอบเขตพื้นที่

พื้นที่การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๓.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงเดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ รวมเป็นระยะเวลา ๒๒ เดือน

๑.๔ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๔.๑ **หลักพุทธธรรม** หมายถึง คำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ปรากฏใน คัมภีร์พระไตรปิฎกเถรวาท ได้แก่ หลักการวาท ๖ สารานียธรรม ๖ ความมกัตถุญกตเวที และความสามัคคี

๑.๔.๒ **ประเพณีสงกรานต์** หมายถึง ประเพณีเฉลิมฉลองวันปีใหม่ของชาวไทย

๑.๔.๓ **อัตลักษณ์ชุมชน** หมายถึง เอกลักษณ์หรือลักษณะเฉพาะถิ่นที่บ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของชุมชนที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษ ใน ๖ ด้าน คือ ๑) ชาติพันธุ์ ๒) การแต่งกาย ๓) ความเชื่อถือ ๔) อาหารการกิน ๕) ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ ๖) ประเพณี

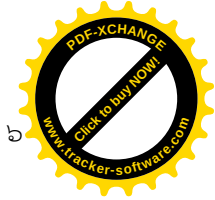
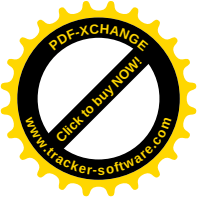
๑.๔.๔ **การส่งเสริม** หมายถึง กระบวนการเสริมสร้างความเป็นตัวตน ความเป็นเอกภาพของกลุ่มคนหรือชุมชนอย่างมีระบบแบบแผนแล้วยึดถือปฏิบัติกันอย่างเคร่งครัด

๑.๔.๕ **ชุมชนเขาทอง** คือ ประชาชนในตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๕ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑.๕.๑ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

อรุณิษฐ์ วิริยะบุรณะ ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องประเพณีไทยฉบับพระมหาราชครูฯ ไว้ว่า สงกรานต์หมายถึงวันขึ้นปีใหม่ของคนไทยเราในสมัยโบราณ ประเพณีสงกรานต์หรือประเพณีการขึ้นปีใหม่ตามระบบสุริยคตินี้ คือ ตั้งแต่พระอาทิตย์เริ่มเข้าสู่ราศีเมษ ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ เมษายนของทุก ๆ ปี เป็นวันสังขาร หรือวันสังขารล่อง ซึ่งเพี้ยนมาจากคำว่า “วันสังกานต์ล่อง”

คือวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ไทยเรารับมาจากอินเดียฝ่ายเหนือ และเราถือปฏิบัติเป็นประเพณี
ตราบเท่าทุกวันนี้^๖

ผศ.นงคราญ กาญจนประเสริฐ ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องสภาพแวดล้อม
(ทางภูมิศาสตร์) ของจังหวัดนครสวรรค์ : นครสวรรค์รัฐกึ่งกลาง ไว้ว่า จังหวัดที่ตั้งอยู่บนของที่ราบ
ภาคกลาง (ภาคเหนือตอนล่าง ภาคกลางตอนบน) มีชื่อเรียกหลาย เช่น ปากน้ำโพ (หรือปากน้ำ
โพธิ์) เมืองพระบาง และเมืองซอนตะวัน อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครขึ้นไปทางทิศเหนือประมาณ
๒๓๗ กิโลเมตร^๗ในที่นี้จะมุ่งเน้นที่ ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

บุญเรือง อินทวัฒน์ และคณะ ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องพัฒนาการทางวัฒนธรรมของ
เมืองนครสวรรค์ ไว้ว่า ประเพณีเขาทองดั้งเดิม ที่ถือปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน ได้แก่
ประเพณีสงกรานต์ของบ้านเขาทอง เมื่อถึงกาลตรุษสงกรานต์จะมีการละเล่นต่างๆ เช่น การเล่นจับ
ข้อมือสาว ซึ่งจะเล่นกันหลังจากทำบุญเสร็จแล้ว พอบ่ายคนก็จะไปรวมกันที่ลานวัด ผู้หญิง ผู้ชาย
จะแยกกันเป็นกลุ่ม ๆ หนุ่ม ๆ พอใจสาวคนไหนก็จะเข้าไปขอจับมืออย่างสุภาพ เมื่อสาวยอมให้จับ
มือแล้วเขาก็จะพากันเดินไปรอบ ๆ สนามแล้วพากลับมาส่งที่เดิม การจับมือห้ามจับสูงเกินข้อศอก^๘

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องมงคลชีวิตฉบับธรรมทายาท ไว้ว่า
ความกตัญญูคือความรู้คุณ หมายถึง ความเป็นผู้มีใจระจ่างมีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่น
กระทำแล้วแก่ตน ผู้ใดก็ตามที่ทำคุณแก่ตนแล้ว ไม่ว่าจะมากจะน้อยก็ตาม เช่น เลี้ยงดูสั่งสอน
ให้ที่พัก หรือให้งานทำ ฯลฯ ย่อมระลึกถึงความซาบซึ้งอยู่เสมอ ไม่ลืมอุปการคุณนั้นเลย หรืออีกนัยหนึ่ง
ความกตัญญู หมายถึง ความรู้บุญหรืออุปการะของบุญที่ตนทำไว้แล้ว รู้ว่าที่ตนพ้นจากภัยอันตราย
ทั้งหลาย ได้ดีมีความสุขอยู่ในปัจจุบันก็เพราะบุญที่เคยทำไว้ในอดีตส่งผลให้^๙

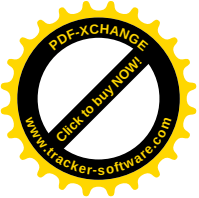
ไอนัด เพชรเวช ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องพุทธธรรมนำสุข ไว้ว่า ความกตัญญูคือ
ความรู้คุณ หมายถึง ความเป็นผู้มีใจระจ่าง มีสติปัญญาบริบูรณ์ รู้อุปการคุณที่ผู้อื่นได้ทำไว้แก่ตน

^๖อุรคินทร์ วิริยะบุรณะ, ประเพณีไทยฉบับพระมหาราชครูฯ, (กรุงเทพมหานคร : ประจักษ์การพิมพ์, ๒๕๒๖), หน้า ๕๔๗.

^๗ผศ.นงคราญ กาญจนประเสริฐ, สภาพแวดล้อม (ทางภูมิศาสตร์) ของจังหวัดนครสวรรค์ :
นครสวรรค์ รัฐกึ่งกลาง, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์การพิมพ์, ๒๕๒๘), หน้า ๒๓.

^๘บุญเรือง อินทวัฒน์ และคณะ, พัฒนาการทางวัฒนธรรมของเมืองนครสวรรค์,
(กรุงเทพมหานคร : หจก. เม็ดทรายพริ้นติ้ง, ๒๕๓๕), หน้า ๒๙.

^๙พระสมชาย ฐานวุฑโฒ, มงคลชีวิตฉบับธรรมทายาท, พิมพ์ครั้งที่ ๘ (พิมพ์ที่ชมรมพุทธศาสตร์
สากล ในอุปถัมภ์สมเด็จมหารัชมังคลาจารย์, ๒๕๔๑), หน้า ๒๒๒.

แล้ว ไม่ว่าจะมากก็ตาม น้อยก็ตาม เช่นให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน ฯลฯ ย่อมระลึกถึงด้วยความซาบซึ้งเสมอ ไม่ลืมอุปการะคุณนั้นเลย หรืออีกนัยหนึ่ง ความกตัญญู หมายถึง ความรู้บุญหรืออุปการะของบุญที่ตนทำไว้แล้ว ที่ช่วยตนเองพ้นจากภัยอันตรายทั้งหลายหรืออีกนัยหนึ่ง ความกตัญญู หมายถึง ความรู้บุญหรืออุปการะของบุญที่ตนทำไว้แล้ว ที่ช่วยตนเองพ้นจากภัยอันตรายทั้งหลายได้มีความสุขอยู่ในปัจจุบันก็เพราะบุญที่เคยทำไว้ในอดีตส่งผลให้จึงไม่ลืมอุปการะคุณของบุญนั้นเลย และตั้งใจสร้างสมใหม่ให้งิ่ง ๆ ขึ้นไป^{๑๐}

ชัยวัฒน์ อัดพัฒน และวิธาน สุชีวกุปต์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือเรื่องหลักการดำเนินชีวิตในสังคมไว้ว่า ความสามัคคีหมายถึงความพร้อมเพรียงกัน คนตั้งแต่สองคนขึ้นไปมีความคิดเห็นร่วมกัน และมีความรักใคร่นับถือกัน ปฏิบัติหน้าที่ร่วมกัน จนทำหน้าที่ได้สำเร็จ เรียกว่ามีความสามัคคี ความสามัคคีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาอยู่ ๒ ประเด็น คือ การแสดงออกทางการทำงานและความนึกคิดทางจิตใจเพื่อความสะดวกในการศึกษาจึงแบ่งความสามัคคีออกเป็น ๒ อย่าง คือ ความสามัคคีทางกายกับความสามัคคีทางใจ^{๑๑}

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสรุปได้ว่า ประเพณีสงกรานต์นั้นเป็นประเพณีขึ้นปีใหม่ของชาวไทยตั้งแต่สมัยโบราณ ได้มีขนบธรรมเนียมจารีตประเพณีอันดีงามและสอดคล้องไปด้วยหลักธรรม ในประเทศไทยก็เช่นกันได้มีการเฉลิมฉลองในประเพณีสงกรานต์ได้มีการละเล่นต่าง ๆ ทางด้านขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมประเพณีนั้นผู้เขียนหนังสือหรือเอกสารไว้มากพอสมควร แต่ในส่วนของหลักธรรมที่นำมาใช้วิเคราะห์หลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชนนั้นมีอยู่น้อย แต่ที่เกี่ยวข้องประเพณีสงกรานต์โดยตรงนั้นเท่าที่ผู้ทำการวิจัยได้ศึกษาค้นคว้านั้นมีในส่วนของความกตัญญูกตเวที ความสามัคคี และส่วนของการนำหลักพุทธธรรมต่าง ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มคุณค่าแห่งชีวิตของตนเองและผู้อื่น

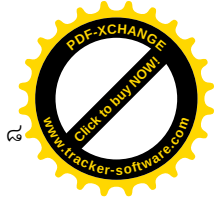
๑.๕.๒ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง “หลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชนที่เกี่ยวข้องประเพณีสงกรานต์” ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

เจือจันทร์ วงศ์พลกานันท์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องกระบวนการส่งเสริมอัตลักษณ์ของสตรีชายแดนกลุ่มชาติพันธุ์มอญและปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มพม่าและไทย: กรณีศึกษาชุมชนมอญในจังหวัด

^{๑๐} โอนัด เพชรอาเวช, “พุทธธรรมนำสุข”, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (โรงพิมพ์พระพุทธศาสนาของธรรมสภา, ๒๕๕๑), หน้า ๕๘.

^{๑๑} ชัยวัฒน์ อัดพัฒน และวิธาน สุชีวกุปต์, “หลักการดำเนินชีวิตในสังคม”, พิมพ์ครั้งที่ ๔, (สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๘), หน้า ๑๔๘.

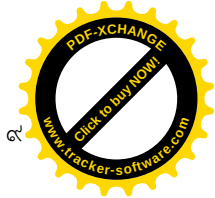
กาญจนบุรี จากการศึกษาพบว่ากระบวนการสร้าง “อัตลักษณ์” ก่อรูปขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการปฏิสัมพันธ์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคม การเมือง การศึกษา และการสื่อสารในชีวิตประจำวันในบริบทต่าง ๆ ของชุมชนคนพลัดถิ่นที่เป็นชายขอบทั้งรัฐไทยและพม่า การถูกผลักไสให้ไปอยู่ ณ ชายขอบแดนเป็นแรงผลักดันให้สตรีมอญเหล่านี้ใช้วิธีการต่อสู้มากมาย และหลากหลายรูปการเพื่อแสวงหาที่ยืนในสังคมให้แก่ตนเองและคนในครอบครัวอย่างมีศักดิ์ศรี ในสังคมพหุชาติพันธุ์ที่เต็มไปด้วยการแก่งแย่งแข่งขันเพื่อเข้าถึงฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิบางประการที่มีอยู่อย่างจำกัด การสร้างองค์ความรู้ทางด้านมอญศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับกระบวนการสร้าง “อัตลักษณ์” ของสตรีมอญ ซึ่งเรื่องราวของเธอไม่เคยได้รับการจดจรรึกไว้เป็นลายลักษณ์ จากประวัติศาสตร์กระแสหลักของสังคมมอญในบริบทของผู้หญิงถูกเบียดขับออกไป^{๑๒}

ศิริลักษณ์ สายเชื้อ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาประเพณีสงกรานต์สองฝั่งโขง เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม จังหวัดมุกดาหาร จากการศึกษาพบว่า ธรรมบาลกุมาร ได้ตอบแก้ปัญหาจนชนะท้าวกบิลพรหมต้อง ทำให้ท้าวกบิลพรหมต้องตรัสเรียกพระธิดาทั้งเจ็ด อันได้แก่ นางทุงสะเทวี นางโคราคะเทวี นางรากษสเทวี นางมณฑาเทวี นางกิมิณีเทวี นางกิมิทาเทวี และนางมโหทรเทวี เอาพานมารับศีรษะ แล้วก็ตัดศีรษะส่งให้ธิดาผู้ใหญ่ นางจึงเอาพานมารับพระเศียร ครั้นครบถึงกำหนด ๓๖๕ วัน สมมติว่าปีหนึ่ง จึงพลัดเวรกันมาเชิญพระเศียรท้าวกบิลพรหม ออกแห่ประทักษิณรอบเขาพระสุเมรุเป็นประจำทุกปี แล้วกลับไปยัง เทวโลก^{๑๓}

สุดใจ แก้วแวว ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบประเพณีสงกรานต์ของชุมชนมอญ ตำบลเจ็ดริ้ว อำเภอบ้านมอญ จังหวัดสมุทรสาคร กับชุมชนมอญ ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จากการศึกษาพบว่า ประเพณีสงกรานต์ของชาวมอญเป็นประเพณีที่มีความเป็นมา มีเอกลักษณ์ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว เช่น มีการจัดงานค่อนข้างยาวนาน และมีการเตรียมงานหลายขั้นตอน เช่น ประเพณีกวนขนม การทำบุญฉลากพัตร การแห่ธงตะขาบ การเล่นส่บ้า การก่อกองทรายการสงฆ์น้ำพระ การตั้งศาลเพียงตา การถวายเครื่องสังเวยเทพีสงกรานต์

^{๑๒}เจื้อจันท์ วงศ์พลกานันท์, “กระบวนการส่งเสริมอัตลักษณ์ของสตรีชายแดนกลุ่มชาติพันธุ์มอญและปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มพม่าและไทย : กรณีศึกษาชุมชนมอญในจังหวัดกาญจนบุรี”, **วิทยานิพนธ์วัฒนธรรมศาสตรมหาบัณฑิต**, (วิทยาลัยสหวิทยาการ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๙), หน้า ๑.

^{๑๓}ศิริลักษณ์ สายเชื้อ, “แนวทางการพัฒนาประเพณีสงกรานต์สองฝั่งโขง เพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม จังหวัดมุกดาหาร”, **วิทยานิพนธ์วัฒนธรรมศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๒), หน้า ๖๖.

เป็นต้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในชุมชนมอญบางแห่งยังคงรักษาประเพณีดั้งเดิมไว้ได้ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่บางแห่งได้ปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมการดำเนินชีวิตและสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป^{๙๔}

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์ ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาประเพณีสงกรานต์ กรณีศึกษาประเพณีสงกรานต์วัดเกาะหงส์ จากการศึกษาพบว่า ประเพณีสงกรานต์หรือ ที่คนไทยเรียกกันติดปากว่าประเพณีตรุษสงกรานต์ นั้นเริ่มมีการทำบุญและการละเล่นตั้งแต่วันที่ ๑๓ เดือน เมษายน เป็นประเพณีที่แต่ละท้องถิ่น ยึดถือปฏิบัติสืบทอดกันมา ทั้งเพื่อความบันเทิงและ จากอิทธิพลการนับถือศาสนา ส่วนวิธีการนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะมีการทำบุญมีการละเล่นต่างๆ ซึ่งการละเล่นนั้นก็แตกต่างกันไปตาม สภาพความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพและวิถีชีวิตของชาวบ้านท้องถิ่นนั้นๆ^{๙๕}

พระมหาบุญกอง คุณาธโร (มาหา) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาเชิงวิเคราะห์ความกตัญญู (กตญญูตา) ในพระพุทธศาสนาเถรวาท จากการศึกษาพบว่า ความเคารพเป็นหลักธรรมที่สอนให้มองเห็นคุณค่าความดีและความสำคัญของผู้อื่น ตลอดถึงสิ่งอื่น ๆ แล้วปฏิบัติต่อบุคคลหรือสิ่งนั้น โดยถูกต้องและเหมาะสมด้วยความจริงใจ จัดว่าเป็นอุดมมงคลอย่างยิ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงให้พระภิกษุสงฆ์ทำความเคารพกันตามลำดับพรรษา คือผู้บวชภายหลังให้ความเคารพต่อผู้บวชก่อน ซึ่งถือเป็นแบบอย่างให้สังคมไทยต่างเคารพกันตามหลักทศ ๖ อันเป็นหลักธรรมสำคัญ เช่น บิดามารดา ครูอาจารย์ ภรรยาสามี มิตรสหาย บ่าวนาย พระภิกษุสงฆ์ คฤหัสถ์ ความเคารพนั้น ถือเป็นสิ่งสำคัญเป็นเหตุนำความเจริญ และความสามัคคีพร้อมเพรียงกัน^{๙๖}

พระมหาวิชพงษ์ ปญฺญาวชิโร (มะพารมย์) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาเปรียบเทียบคำสอนเรื่องกตัญญูในลัทธิขงจื้อกับพระพุทธศาสนาที่มีต่อครอบครัว จากการศึกษาพบว่า ความกตัญญูเป็นเรื่องของบุตรหลานไม่ใช่เฉพาะขณะที่บิดามารดายังมีชีวิตอยู่เท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ ๆ บุตรธิดาพึงแสดงต่อบิดามารดาแม้ในเวลาที่ท่านสิ้นชีวิตลงไปแล้ว ความกตัญญูดำรงอยู่ในรูปของความเคารพ และการเช่นสรวงบูชาบรรพบุรุษอีกด้วย ก่อให้เกิดเป็นประเพณีและวัฒนธรรม

^{๙๔}สุดใจ แก้วแวว, “การศึกษาเปรียบเทียบประเพณีสงกรานต์ของชุมชนมอญ ตำบลเจ็ดริ้ว อำเภอบ้านมอญ จังหวัดสมุทรสาคร กับชุมชนมอญ ตำบลปากเกร็ด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี”, **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, ๒๕๕๑), หน้า ๓.

^{๙๕}สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์, **การศึกษาประเพณีสงกรานต์ กรณีศึกษาประเพณีสงกรานต์วัดเกาะหงส์**, (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์, ๒๕๕๕), หน้า ๓.

^{๙๖}พระมหาบุญกอง คุณาธโร (มาหา), “การศึกษาเชิงวิเคราะห์ความกตัญญู (กตญญูตา) ในพระพุทธศาสนาเถรวาท”, **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘), หน้า ๑๙.

อันดีงาม เดิมทีความกตัญญูนี้ มุ่งเฉพาะแต่เรื่องภายในครอบครัว คือเรื่องของบุตรธิดาที่พึงกระทำต่อบิดามารดาของตนเท่านั้น ต่อมาได้ขยายกว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะการนำมาให้ครอบคลุมทุกระดับของสังคม^{๑๗}

— **นัยนา นามเข็ม** ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องศึกษาวิเคราะห์การบำรุงบิดามารดาตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาเถรวาท จากการศึกษาพบว่า บุตรธิดาที่สำคัญในบุญคุณของบิดามารดาและรู้จักตอบแทนคุณบิดามารดาถือว่าเป็นคนดี เป็นคนที่สมควรได้รับการยกย่องสรรเสริญ เพราะคนที่กตัญญูต่อบิดามารดาที่รู้จักตอบแทนคุณ เป็นผู้มีความสำคัญทำให้สังคมสงบร่มเย็น มีความรู้สึกสามัคคีต่างถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน ที่สำคัญยังเป็นศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อีกด้วย ในทางพระพุทธศาสนาได้กล่าวยกย่องผู้รู้จักตอบแทนบุญคุณว่าเป็นภูมิธรรมของคนดี^{๑๘} ดังพุทธพจน์ว่า “สัตบุรุษเป็นคนกตัญญู เป็นคนกตเวที ความเป็นคนกตัญญู ความเป็นคนกตเวที สัตบุรุษทั้งหลายสรรเสริญความกตัญญูและความเป็นคนกตเวทีทั้งหมดนี้เป็นภูมิสัตบุรุษ”^{๑๙}

พระครูนิกรสุนทรกิจ (สมพงษ์ นุ่มสกุล) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์เรื่องความสามัคคีในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท จากการศึกษาพบว่า ความสามัคคีถือได้ว่าเป็นหลักธรรมซึ่งเป็นบ่อเกิดแห่งคุณธรรมอื่น ๆ เช่นเมื่อคนไทยมีความสามัคคีกันมีน้ำใจต่อกัน ก็จะพากันสร้างสรรค์ แต่สิ่งที่ดีงาม เป็นบุญ เป็นกุศลซึ่งมีผลต่อตนเอง ผู้อื่น ประเทศชาติในที่สุด และเมื่อคนไทยทั้งหลาย มีหลักธรรมข้อนี้แล้ว ไม่คิดริษยาต่อกันและกัน ช่วยเหลือกันในกิจการงานต่าง ๆ ก็จะส่งผลให้สังคมประเทศชาติเกิดความสงบสุขและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน^{๒๐}

พระสมชัย อนุตตรโร (ดาวศรี) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องศึกษาหลักมนุษยสัมพันธ์เชิงพุทธตามแนวทางของหลักธรรมเรื่องทิศหกในพระพุทธศาสนา จากการศึกษาพบว่า ทิศเบื้องหน้า คือ “บิดามารดา” มารดาบิดาที่ผู้เป็นทิศเบื้องหน้านั้นด้วยเหตุผลว่าท่านเป็นคนมีอุปการะก่อน ภาษา

^{๑๗}พระมหาวชิรพงษ์ ปณฺณาวชิโร (มะพารมย์), “การศึกษาเปรียบเทียบคำสอนเรื่องกตัญญูในลัทธิขงจื้อกับพระพุทธศาสนาที่มีต่อครอบครัว”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๑.

^{๑๘}นัยนา นามเข็ม, “ศึกษาวิเคราะห์การบำรุงบิดามารดาตามแนวคิดทางพระพุทธศาสนาเถรวาท”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๔), หน้า ๒.

^{๑๙}อง. พุท.(ไทย) ๒๐/๓๓/๗๗

^{๒๐}พระครูนิกรสุนทรกิจ (สมพงษ์ นุ่มสกุล), “การวิเคราะห์เรื่องความสามัคคีในคัมภีร์พระพุทธศาสนาเถรวาท”, *วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๒.

บาลีว่า “บุพพการี” เป็นผู้มาก่อน ให้การเลี้ยงดูบุตรธิดามาก่อนให้การศึกษาให้ที่อยู่อาศัยสำหรับมารดานั้น ท่านให้บุตรธิดาอาศัยทั้งในกายและนอกราย คือ อาศัยอยู่ในครรภ์และอาศัยอยู่ในเรือน เมื่อคลอดออกมาแล้วก็อบรมบ่มนิสัยให้บุตรอยู่ในศีลธรรมจริยธรรมที่ดีงาม ทั้งพฤติกรรมทางกาย วาจา แม้กระทั่งจิตใจ มารดาบิดาต้องปฏิบัติหน้าที่ของตน รับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตของบุตร จนกว่าจะมีครอบครัวรับผิดชอบชีวิตต่อตนเองได้นั้นเป็นส่วนของมารดาบิดามีหน้าที่อนุเคราะห์ สงเคราะห์บุตร^{๒๑}

ประเพณีสงกรานต์เป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน โดยที่ประเทศไทยเราได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียฝ่ายเหนือ สงกรานต์ถือเป็นวันปีใหม่ของคนไทยในสมัยโบราณ ส่วนหนึ่งกลายเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนที่ต่างของชุมชนต่าง ๆ เช่น ในชุมชนไทยเชื้อสายมอญ ได้มีการเฉลิมฉลองเทศกาลสงกรานต์โดยมีการละเล่นต่าง ๆ ที่สอดแทรกไปด้วยหลักพุทธธรรม ซึ่งปรากฏในรูปแบบของประเพณีสงกรานต์น้ำพระพุทธรูป สรงพระภิกษุสงฆ์สามเณร ตลอดจนรดน้ำผู้สูงอายุ การทำบุญตักบาตรทาน ก่อพระเจดีย์ทราย การเล่นส่บ้า เป็นต้น ที่ได้สอดแทรกให้เห็นถึงหลักพุทธธรรมอันประกอบไปด้วยความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และที่เสียชีวิตไปแล้วในการส่งเสริมอัตลักษณ์ด้านประเพณีนั้นทำให้เห็นความสมัครสมานสามัคคีของบุคคลในครอบครัวและชุมชน แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ประเพณีเหล่านี้ถูกปรับเปลี่ยนเพื่อให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนไป จังหวัดนครสวรรค์ก็ได้รับผลกระทบเช่นกันแต่ยังเป็นที่น่ายินดีที่บางชุมชนยังคงพยายามที่จะรักษาประเพณีดั้งเดิมไว้ เช่น ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

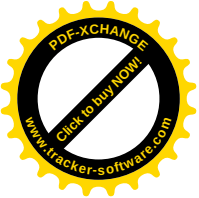
๑.๖ วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) โดยผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

๑.๖.๑ ศึกษาข้อมูลขั้นปฐมภูมิ โดยศึกษาจากพระไตรปิฎก และอรรถกถาโดยเฉพาะหลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๖.๒ ขั้นทุติยภูมิโดยศึกษาจากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสงกรานต์

^{๒๑}พระสมชัย อนุตตโร (ดาวศรี), “ศึกษาหลักมนุษย์สัมพันธ์เชิงพุทธตามแนวทางของหลักธรรมเรื่อง ทิศหกในพระพุทธศาสนา”, วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๓), หน้า ๖๙.

๑.๖.๓ ศึกษาภาคสนามโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ที่เกี่ยวข้องในชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๖.๔ จัดลำดับข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล สรุปข้อมูล เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และทำการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) การตีความหมาย (Interpretation) และการสังเคราะห์ (Synthesis) นำเสนอข้อมูลฉบับสมบูรณ์

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบถึงการส่งเสริมอัตลักษณ์ประเพณีสงกรานต์ของชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์

๑.๗.๒ ทำให้ทราบถึงหลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ของชุมชน

๑.๗.๓ ทำให้ทราบถึงการวิเคราะห์หลักพุทธธรรมกับการส่งเสริมอัตลักษณ์ประเพณีสงกรานต์ของชุมชนเขาทอง ตำบลเขาทอง อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์